



விபிவி

பெப்ரவரி 2000

செய்தி மடல்



விபிவி தலாசார மையம், 81/4, பாகொடை வீதி, நுகேகொடை.



கைலாசபதியும் மார்க்சீய இலக்கிய விமர்சனமும்

சீக. சண்முகவீங்கம்

1957ம் ஆண்டில் கைலாசபதி தினகரன் இதழின் துணை ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். ஓராண்டிற்குள் அதன் பிரதம ஆசிரியர் ஆனார். 1961ல் பத்திரிகைத் துறையை விட்டுத் தமிழ் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தார்.

1982ல் காலமாகும் வரை 25 ஆண்டுக் காலம் இலக்கிய உலகில் தீவிரமாக உழைத்தார். தமிழின் தலைசிறந்த விமர்சகர்களில் ஒருவர் என்ற சிறப்பைத் தேடிக்கொண்டார். கைலாசபதி மார்க்சீய விமர்சனத்தின் அடிப்படைகளைத் தமிழில் நிறுவிய சிலருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார். அவரின் விமர்சனப் பணிகளை அவர் செயற்பட்ட இலக்கியச் சூழலின் பின்னணியில் மதிப்பிடுதல் அவசியம்.

நவீன இலக்கிய விமர்சன அரங்கில் கைலாசபதி புகுந்த வேளையில் முனைப்புப் பெற்றிருந்த இலக்கியக் கோட்பாடு யாது என்பதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். அவ்விமர்சனக் கோட்பாட்டை புது விமர்சனக் கோட்பாடு (New Criticism) என்று கூறலாம். 1920, 30 க்களில் பிரிட்டனில் டி. எஸ். எலியட், ஐ. ஏ. ரிச்சார்ட்ஸ் ஆகியோரால் பிரிட்டனில் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய விமர்சன

இயக்கமே புது விமர்சனம் என்னும் கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாடு 1940க்களிலிருந்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கிலத்துறை மூலமாக இலங்கைக் கல்வி உலகில் பரவியிருந்தது. அக்காலத்தில் ஆங்கிலத்துறையில் பேராசிரியராக இருந்த லுடோவைக் என்பார் இவ்விமர்சன முறையை கைக்கொண்டவர். பன்முக ஆளுமை மிக்க ஆய்வறிவாளர் லுடோவைக், இக்காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருந்த வி. செல்வநாயகம் புதுவிமர்சனக் கோட்பாடுகளை மிக ஆழமாக உள்வாங்கிக் கொண்ட ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் கைலாசபதியின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். தமிழகத்தில் பல்கலைக் கழகங்களிற்கு வெளியே இயங்கிய இலக்கியவாதிகள் பலர் புது விமர்சனக் கோட்பாட்டை தழுவி யிருந்தனர். க. நா. சு., சி. சு செல்லப்பா ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்.

கைலாசபதி தம் இளமைக்காலத்தில் புது விமர்சனக் கோட்பாட்டின் மூலக் கருத்துக்களையும் தமிழில் அதன் வெளிப்பாடுகளையும் மிக ஆழமாகக் கற்று அறிந்தார். அதேசமயம் அவரது

உள்ளம் மார்க்சீயச் சிந்தனையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டது. "இருமகாகவிகள்" என்னும் இவரது ஆய்வு 1960க்களின் முற்பகுதியில் வெளிவந்தது. புது விமர்சனக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறு பட்ட ஒரு பாதையை இவர் வகுத்துக் கொண்டாரென்பதை அந்நூல் எடுத்துக் காட்டுவதாய் அமைந்தது.

புதுவிமர்சனக் கோட்பாட்டின் முக்கிய இயல்புகளை இங்கு சுருக்கமாக வேளும் குறிப்பிடுதல் அவசியம். ஒவ்வொரு படைப்பும் தன்னிறைவானது (autonomous) என்று கூறும் புது விமர்சனக் கோட்பாடு "...படைப்பின் அமைப்பை மொழிவழக்கு, யாப்பு அமைதி, சொல்லாட்சி, கிளத்தல் உத்திகள் போன்ற படைப்பின் அக்கூறுகளை அடிப்படை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு திறனாய்வு செய்கிறது." என்று விளக்கம் தந்தது என்கிறார், "இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள்" என்னும் நூலின் ஆசிரியர் அ. அ. மணவாளன். இது பற்றித் தொடர்ந்து விளக்கும் அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"இந்தக் கொள்கைக்கு அடிப்படைமேலே காட்டியவாறு படைப்பு தன்னிறைவு உடையது (Self contained and Self sustaining) இவர்கள் வகுத்துக் கொண்ட மற்றொரு கோட்பாடாகும். தன்னிறைவுடையவையது ஒரு கவிதை அல்லது படைப்பு தான் அடக்கியுள்ள செய்தியை அல்லது கருத்தை (பொருண்மையை) தன் வடிவ அமைப்பாலேயே வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் உடையது. அவ்வமைப்பைப்

பகுத்தாய்ந்து அதன் பொருண்மை தானே வெளிப்படுமாறு காட்டுவது திறனாய் வின் பணி, இப்பொருண்மை வெளிப்பாட்டிற்குப் பிற்புறக்கூறுகளின் துணை தேவையில்லை என்பதாகும்." (மே. கு. நூல் பக் 33) வ. வே. சு. ஐயர் முதல் டி. கே. சி., க. நா. சு. ஈறாக புது விமர்சனம் தன் ஆழமான பதிவுகளை தமிழில் விட்டுச் சென்றது. இவற்றைக் கைலாசபதி மிகுந்த அக்கறையோடு கற்றார். விவாதித்தார். எதிர்வினை புரிந்தார். புது விமர்சனச் சிந்தனைக்கு மாறான மாற்றுக் கோட்பாடு ஒன்றைத் தமிழ் இலக்கியக் களத்தில் முன்வைத்தார். இம் மாற்றுக் கோட்பாடு மார்க்சீய விமர்சனக் கோட்பாடாகும். மார்க்சீய இலக்கியக் கோட்பாடு அல்லது வேறு எக்கோட்பாடாக இருப்பினும் அதனைத் தமிழ் மயப்படுத்துவதும் தமிழ்ச் சூழலின் சொல்லாடலில் இணைப்பதும் மிகவும் சிரமமான பணியாக இருந்தது. இப்பணியில் கைலாசபதி தனித்து நின்று இயங்கினார் என்று கூறுவதற்கு இல்லை. ஆனால் இத்துறையில் 1960 முதல் உள்ள பதினைந்து வருடகால எல்லையில் தீவிரமாக செயற்பட்ட ஒருசிலரில் தலைமைத் தானத்தை அவர் வகித்தார் என்று கூறலாம்.

இலங்கை இலக்கியச் சொல்லாடலில் ஆங்கில மொழி மூலம் மார்க்சீய இலக்கியக் கோட்பாட்டை புகுத்தியவரான நெஜி சிறிவர்த்தனா 1946ம் ஆண்டு வரையுள்ள ஐந்து ஆறு வருடங்கள் சமசமாஜக் கட்சியின் உறுப்பினராகச் செயற

பட்டவர். அக்கால நிகழ்வுகள் நபர்கள் பற்றிய தமது நினைவுகளை தலைமறைவாக வேலை செய்தல் (working under ground) என்னும் தலைப்பில் சிறு நூலாக எழுதியுள்ளார். இந்நூல் 1999ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. புது விமா சனக் கோட்பாட்டாளர் லுடோவைக் கின் மாணவர் ரெஜி சிறிவர்த்தன. அக்காலத்தில் ஆங்கிலத் துறையில் விரிவுரையாளராக இருந்தவர் டொரிக் டி சூசா. இவர் ஒரு மார்க்சிஸ்ட். 1942ம் ஆண்டளவில் நடைபெற்ற சம்பவம் ஒன்றை ரெஜி தம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். பல கலைக் கழகத்தின் ஆங்கில இலக்கிய சங்கத்தில் லுடோவைக் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை வாசித்தார். அக்கட்டுரையின் கருத்துக்களுடன் மாறுபட்ட கருத்துக்களை கூறிய டொரிக் சொன்ன ஒரு வசனம் ரெஜியை ஆச்சரியப்பட வைத்தது.

“நான் நினைக்கிறேன் மார்க்ஸ் சொல்லியிருப்பது சரி. ஒரு காலத்தின் கலாச்சாரம் என்பது அக்காலத்தின் ஆளும் வர்க்கத்தின் கலாச்சாரம் தான்” என்பதுதான் டொரிக் கூறிய வசனம். டொரிக் ஒரு மார்க்சிஸ்ட் என்பதை ரெஜி அப்போது ஊகித்துக் கொண்டார். யுத்த காலத்தில் சமசமாஜக் கட்சி தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. 1942 ல் பல்கலைக் கழகத்தில் மார்க்சீய இலக்கியக் கோட்பாடு அரும்பு கட்டக் கூட இல்லை. புதுவிமர்சனக் கோட்பாடே கோலோச்சியது என்பதை இச்சம்பவம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. புத்து ஆண்டுகளின் பின் 1952 ல் கைலாசபதி பல்கலைக் கழகம்

சென்றார். அப்பொழுது இடது சாரி இயக்கம் பலம் பொருந்தியதாக பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இருந்த போதும் இலக்கியத்துறையில் மார்க்சீய விமர்சனக் கோட்பாடு பற்றிய தத்துவ வறுமை நிலவியது. பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியிலும் இதேநிலை தான். டொரிக் டி சூசாவோ அல்லது வேறு எவரோ இலங்கைப் பின்னணியில் மார்க்சீயம் மார்க்சீய இலக்கிய விமர்சனம் என்பன பற்றிய கோட்பாட்டுக் தெளிவு மிக்க நூலை அக்காலத்தில் எழுதவில்லை.

இலங்கையில் நிலவிய தத்துவ வறுமையின் பின்னணியில் மார்க்சீய விமர்சனத்துறையில் புதுப்பாதை வகுத்தவர் கைலாசபதி என்பதை குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இது ஒரு கடினமான பணியாகவே இருந்தது. இப் பணி சிங்களத்தில் நடந்தேற நீண்ட காலம் பிடித்தது என்பதை ரெஜி சிறிவர்த்தனவின் நூல் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

கைலாசபதியின் நூல்களை உன்னிப்பாக நோக்குபவர்கள் ஒன்றை உணருவர். தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்யாய, டி. டி. கோசாம்பி, ஏ. ஆர். தேசாய், ஹிரேன் முக்கர்ஜி ஆகிய இந்திய மார்க்சிஸ்டுகள் மீது கைலாசபதி மிகுந்த ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தார். அவர்களின் கருத்துக்களை உள்வாங்கி தமது மார்க்சீய இலக்கிய விமர்சனத்தை வரலாற்றியல் சமூகவியல் நோக்கில் அமைத்துக் கொண்டார். ஜோர்ஜ் பொலிட்சர், ராகுல சாங்கிருத்தி யாயன் ஆகியோரது நூல்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளில் இருந்து

மேற்கோள்களை தம் கட்டுரைகளில் தாராளமாக இவர் எடுத்தாள்வார். நா. வானமாமலை, எஸ். ராம கிருஷ்ணன், ஆர். கே. கண்ணன், தொ. மு. சி. ரகுநாதன் போன்ற தமிழக மார்க்சிஸ்டு எழுத்தாளர்கள் விமர்சனத் துறையில் ஈடுபட்ட அதேசமயம் மார்க்சீய மெய்யியல், பொருளியல், அரசியல் பற்றிய அடிப்படைகளைக் கூறும் நூல்களைச் சுயமாக எழுதுவதிலும் மொழிபெயர்ப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். கைலாசபதி அவ்விதம் செய்யவில்லை. மார்க்சீயத்தை உள்வாங்கி தமிழ் விமர்சனத் துறையில் புகுத்துவதே அவர் பணியாக இருந்தது. இலக்கிய விமர்சனமே அவரது முனைப்புக்குரிய செயற்பாட்டுக் களமாக இருந்தது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படைகளை 19ம் நூற்றாண்டினதும் 20ம் நூற்றாண்டினதும் முற்பகுதியினதும் வளர்ச்சிகளைப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலமே நிறுவ முடியும் என்பதைக் கைலாசபதி உறுதியாக நம்பினார். நாவலர், பாரதி, மாதவையர், ராஜம் ஐயர், சுந்தரம் பிள்ளை, மறைமலை அடிகள், டி. கே. சி. ஆகியோரின் படைப்புக்கள், சிந்தனை, நோக்கு முறை ஆகியவற்றை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் இவர் எழுதியவை தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறையில் சாகாவரம் பெற்ற எழுத்துக்களாகும். பாரதியியலின் வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றியவர்களுள் கைலாசபதி முக்கிய இடம் பெறுகிறார். “தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” என்றும் இவரது நூல் நாவலின் தோற்றம் வளர்ச்சி

பற்றிய சிந்தனையைத் தமிழில் புதிய தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் காலூன்றி நின்ற கைலாசபதி 19ம் நூற்றாண்டுடன் மட்டும் தன் பின்னோக்குப் பார்வையை நிறுத்தி விடவில்லை. “தமிழ் வீரயுகக் கவிதை” என்னும் இவரது ஆங்கில நூல் சங்க இலக்கியம் பற்றிய புதிய சிந்தனையைத் தமிழர்களுக்கு வழங்கியது. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், ஒப்பியல் இலக்கியம், அடியும் முடியும் ஆகிய இவரது நூல்களில் உள்ள கட்டுரைகள் சங்ககாலம் முதல் நவீன காலம் வரையிலான இலக்கிய வரலாற்றைப் பற்றிய ஒன்றித்த நோக்கு முறையொன்றை வழங்கியது.

கைலாசபதி எழுதிய காலத்தில் மார்க்சீயம் என்ற சொல் தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்துப் போக்கையே குறித்தது. இன்று மார்க்சீயம் என்று பேசும் பொழுது எந்த வகை மார்க்சீயம்? என்ற கேள்வியை கேட்கும் தேவை தமிழ்ச் சூழலிலும் தோன்றி விட்டது. இப் பின்னணியில் கைலாசபதியின் நிறைகளுக்கும் குறைகளுக்கும் பலரால் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மார்க்சீய இலக்கிய விமர்சனம் ஒரு ஆய்வு முறையாக தமிழில் வேருன்றாத காலத்தில், புது விமர்சனக் கோட்பாடு கோலோச்சிய ஒரு சூழலில் கைலாசபதி புதுப்பாதை வகுத்தார் என்பதே அவரின் சாதனைகளில் மகத்தானது.

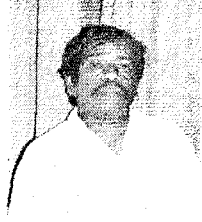
மறுபிரதி செய்வதல்ல ஒவியம்

இந்திய கலாசார நிலையத்தில் விபவியின் நுண்கலைப் பிரிவின் அனுசரணையுடன் ஐந்து ஒவியர்களின் ஒவியக் கண்காட்சி அண்மையில் இடம்பெற்றது. டாக்டர் கொன்ஸ்ரன் ரைன், நிலாந்தி வீரசேகர, கோ. கைலாசநாதன் குசன் மஞ்சு ஸ்ரீ, முகமட் காதர் ஆகியோரே இக்கண்காட்சியில் கலந்து கொண்டவர்கள்.

சாவகச்சேரி மட்டுவிலைச் சேர்ந்த ஒவியர் கோபாலபிள்ளை கைலாசநாதன் தற்பொழுது தென்மராட்சி கல்வி வலயத்தில் பதில் கல்விப் பணிப்பாளராக (அழகியல் கல்வி) கட்டமையாற்றுகிறார். தமிழ் மக்களின் அரசியல், சமூக நிகழ்வுகளை சமூகப் பிரக்ஞையுடன் கலைப் பெறுமானம் குன்றாமல் நவீன ஒவியங்களாகப் படைக்கும் இவர் ஈழத்து சமகால ஒவியர்களில் முக்கியமானவர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மேற்படி ஒவியக் கண்காட்சியில் பங்கு கொள்ள வந்திருந்த கோ. கைலாசநாதனை வெகுஜன தொடர்பு ஊடகங்கள் பல சந்திப்புகளையும் நேர்காணல்களையும் ஒழுங்கு செய்திருந்தன. அவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட முக்கிய அம்சங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

“ஒவியம் என்பது முற்றிலும் ஓர் உணர்வு வெளிப்பாடே” என்று கூறும்



கோ. கைலாசநாதன்

கோ. கைலாசநாதன் பேனாவினால் தான் கூடுதலாக தான் ஒவியங்களை வரைவதாகவும் பென்சிலை தான் பாவிப்பதில்லை என்றும் கூறுகிறார்.

ஆரம்பகாலத்தில் கறுப்பு - வெள்ளை நிறத்தில் மட்டுமே கூடுதலாக இவர் ஒவியம் வரைந்துள்ளார். ஒவியங்களில் கோடுகளுக்குப் பின்னால் தெரியும் உருவத்தில் தெரிகின்ற வெளியும், வெளியில் தெரிகின்ற உருவமும் தங்குதடையின்றி எனது ஒவியத்தில் வந்தமைந்தன என்று கூறும் ஒவியர் கைலாசநாதன் தான் நான்காம் வகுப்பிலேயே அம்புலி மாமா, News week போன்ற சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமாகும் படங்களைப் பார்த்துக் கீறும் பழக்கம் தனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்றும், களிமண்ணால் செய்யும் Clay work ஐ விரும்பி, சிறுபிராயமுதலே உருவங்களைச் செய்வேன் என்றும், அதற்குப்பின் ஏழாம் வகுப்பில் விசாசப் பெருமாள் என்கின்ற ஆசிரியரிடம் ஒவியம் சிறிது காலம் கற்றதாகவும் பின்னர் தான் ஒவியத்தை ஒருவரிடமும்



காணாமல் போனோர்



பன்னையார்



அடக்கப்பட்ட வீரம் (சாகு மீண்டும்)

முறைப்படி படிக்கவில்லை என்றும், இயல்பாகவே தனக்கு நாட்டம் ஏற்பட்டது என்றும் கூறுகிறார்.

ஒரு முறை தான் வரைந்த ஒவியத்தை பின்பு என்றுமே, மெருகு படுத்தி அமைத்ததில்லை என்றும், ஒரு தரம் கீறி முடித்துவிட்டால் பின்னர் அடுத்த புதிய ஒவியத்தை வரைய ஆரம்பித்து விடுவதாகவும் - திருப்பிச் செய்ய வேண்டும் என்ற மனநிலை தனக்கு எப்போதுமே ஏற்பட்டதில்லை, முடிந்தது முடிந்ததாகவே இருக்கும் என்றும் கூறுகிறார்.

அனேகமான ஒவியர்கள் பென்சிலால் கீறி விட்டு பின்னர் அதன் மேல் Ink ஆல் கீறுவார்கள். எனக்கு இப்படிக்கீறுவதனால் விரைவான உணர்வு வராமல் ஒரு தடங்கல் அல்லது தேக்கம் ஏற்படுவதாக உணர்கிறேன் என்கிறார்.

தனது 90 வீதமான ஒவியங்களை Tree யாக தூரிகையினால்தான் வரைவதாகவும், பென்சிலால் கீறுவது தடையாக இருப்பது போல் உணர்வதாகவும் கூறுகிறார்.

ராஜபுத் ஒவியங்களை குறித்து, ஆய்வுகள் பல செய்துள்ள கைலாசநாதன் ராஜபுத் ஒவியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அனேகமான இவ் ஒவியர்கள், காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்த கீத கோவிந்தம் எனப்படுகின்ற கிருஷ்ணன் ராதை ஐக்கியத்தை ஒவியமாகத் தீட்டுவார்கள். எல்லா உருவங்களும், அனேகமாகப் பக்கப்

பார்வை கொண்டவையாக இருக்கின்றன. பெரிய கண்கள், மிக மென்மையான கோடுகள். எந்த விதமான தடையும் இன்றி வருகின்ற கோடுகள். ஒரு சங்கீதத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடிய நிறப் பிரயோகங்கள் அதாவது "Painting is nothing Music in Colour" என்ற சொல்வார்களே, அந்த மாதிரியான ஒரு Arrangement அங்கு இருக்கும். அவர் களுக்கே உரிய பாணியில் வீட்டின் அமைப்புகள், மரங்கள், மலைகள், குருவிகள் ஆறு ஓடுகின்ற ரேகை அமைப்புகள் எல்லாம் இருக்கும். ஒரு முடிவுறாத வசீகரம் அந்த ஓவியங்களில் இருக்கின்றது, எனத் தாம் கருதுவதாகவும் கூறுகிறார்.

ராஜபுத் ஓவியங்களுக்கும் சீன ஓவியங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு பற்றி இவர் கூறும்போது;

"சீன ஓவியர்கள் இயற்கையை மிகப் பெரிதாகவும் அந்த இயற்கையில் மனிதன் ஒரு சிறு புள்ளி என்பதையும் அடிக்கடி காட்டிக்கொண்டு போவார்கள். சீனரின் மரபு வழி ஓவியங்கள்தான் இப்படி இருக்கும். கூடுதலாக இவர்கள் Brush ஐப் பாவிப்பார்கள். இவர்கள் பென்சில் பாவிப்பது இல்லை இன்று நினைக்கிறேன். நேரடியாகவே வர்ணத்தோடு தொடர்பு கொள்வார்கள். ஒரு wash போல, நிறங்கள் பட்டும் படாமலும் வெளியோடு கலந்தும் இருக்கும். தமது அனேக ஓவியங்களில் மனிதன் ஒரு சிறு புள்ளி என்பதைக் காட்டிக் கொண்டு போவார்கள்" என்று கூறினார்.



ஆய்வுகூட மேசையின் மேல்



பூக்க மீது

தனிப்பட்ட ஒரு சில வர்ணங்களை மட்டும் தான் விரும்பிப் பயன்படுத்துவதில்லை என்றும், எல்லா வர்ணமும் தனக்கு விருப்பமான வர்ணங்களே என்று கூறும் ஓவியர் கைலாசநாதன். Subject இல் பொறுத்தே தான் வர்ணங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகக் கூறுகிறார்.

எடுத்துக்காட்டாக, மழைக்காட்சி என்றால் Light Colours தான் பாவிப்பேன். குறிப்பிட்ட நிறம்தான் நல்லது என்று பொதுவாக என்னால் தீர்மானித்துக் கூறமுடியாமல் இருக்கும்.

நவீன ஓவியத்திற்கும் மரபு ஓவியத்திற்குமுள்ள வேறுபாடு குறித்து ஓவியர் கைலாசநாதனின் கருத்துக்கள் மிகத் தெளிவானவை. இவை பற்றி இவர் கூறும்போது:

நவீனம் என்ற சொற் பிரயோகத்தின் அர்த்தத்தை அகராதியில் பார்த்தால், "தற்காலத்திற்கு உரியது" என ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் ஓவியத்தைப் பொறுத்த வரையில் நவீனம் என்பது "வழமையிலிருந்து சற்று மாறுபாடானது" என்ற கருத்தைத்தான் நாம் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு வரைந்த ஓவியம் ஒன்று நவீனமாக இல்லாமல் இருக்கலாம். நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் நவீனமாக இருக்கலாம். காலத்தைப் பொறுத்து அல்ல நவீனம் என்பது. அடுத்து, Photography வந்ததன் பிறகு ஓவியர்கள் ஒன்றைப் பிரதிபண்ணுதல் என்பதை விட்டு, புதிய வடிவங்களைக் கண்டுபிடித்தல், உள் மனம் சார்ந்த விடயங்களை வெளிக் கொண்டதல் என்பவைகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் உளவியலில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் எல்லாம் நவீனத்துக்குள்

எம்மைக் கொண்டு வந்து விட்டுள்ளன. மறுபிரதி செய்வது அல்ல ஓவியம். உதாரணமாக, X என்ற ஒன்றைப் பார்த்து நான் அப்படியே திருப்பிக் கீறினேனானால், அந்தத்திறன் பிரதி பண்ணுதலாக மட்டுமே இருக்கும். ஆனால் X ஐ, அனுபவம் திறன்களோடு சேர்த்து வரையும் போது அது Y ஆகி இறுதியில் Z என்ற அமைப்பில் வரும்.

எடுத்துக்காட்டாக வான்கோ என்ற ஓவியர் சுரங்கத் தொழிலாளர்களை வரைந்திருக்கிறார். நாம் நினைப்பது போல், சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் சுரங்கத் தைத் தோண்டுகின்ற ஆயுதங்களுடன் அவரது ஓவியத்தில் காட்சி தருவார்கள் என்று நாம் எண்ண இயலாது. அவரது ஓவியத்தில், சுரங்கத் தொழிலாளரது சப்பாத்துக்களால் அவர்களை ஓவியமாகத் தீட்டி இருக்கிறார். உழைத்து உழைத்து சப்பாத்தாகி விட்டார்கள் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கான தேவை அவருக்கு இருந்திருக்கின்றது. அதனால் அவர் சப்பாத்தால் தனது உணர்வினைக் காட்டியிருக்கின்றார். உண்மையில் நவீன ஓவியம் என்பதே ஒரு வித உயர்வு வெளிப்பாடு என்பதற்கு மேற்படி ஓவியமே உதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்து எல்லோருமே மரபு ஓவியத்தை ரசிக்கிறார்கள் என்று கூற முடியாது. அவர்களுக்கு பரிச்சயமாக இருப்பதாலும், விளங்குவதாலும். அதனை அவர்கள் ரசிக்கலாம். ஆனால் ஓவியத்தை எல்லோருமே நுட்பமாக விளங்கிக்

கொள்வார்கள் என்பது சந்தேகமே. ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தெரிந்த வடிவங்களைக் காணும்போது இது நன்றாக இருக்கிறது. என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

பொதுவாக எமது ரசனைகளும் Condition பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. பார்த்தல் என்பது கூட தொடர்ச்சியாக பயிற்சியில் வரவேண்டிய ஒன்று. எந்தவிதமான பயிற்சியும் அற்று நவீன ஓவியத்தைப் பார்த்து. எனக்கு இது ஒன்றும் விளங்கவில்லை என்பது கருத்தற்றுது. உதாரணமாக முப்பரிமாணப் படத்தை நாங்கள் பார்க்கும் பொழுது அதற்கு ஒரு கண்ணாடி போட வேண்டும். திபேட்டரில், அந்தக் கண்ணாடியை நாங்கள் போடாமல் முப்பரிமாணத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. ரசித்தல் என்பதும் அப்படித்தான். நவீன ஓவியத்தையும் அதற்கான ஓர் கண்ணாடியோடு பார்த்தால் விளங்கும் தொடர்ச்சியாக பார்த்தல், நவீன ஓவியங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகளை வாசித்தல் போன்றவற்றால் மட்டுமே, நவீன ஓவியங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும் கூறுகிறார்.

மரபு ஓவியங்களில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவரால்தான் ஒரு நவீன ஓவியராகவும் வரமுடியும் என்று கூறும் கோ. கைலாசநாதன்:

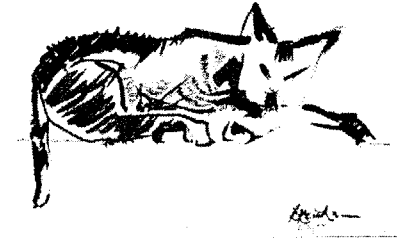
உடல் அமைப்பின் அளவுகள் மற்றும் அன்றாடம் (Anatomy) பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருந்தால் தான் அன்றாடம் எப்படி சிதைப்பது என்பதும் தெரியும். நன்றாகத்



கற்பு நடனம்



நரமும் நங்கையர்



இயக்கலக்கான ஓய்வ

தெரியாமல், நாங்கள் சிதைக்க முடியாது. நவீன ஓவியத்தில் அன்றாடம் நன்றாகத் தெரிந்த ஒருவர் சிதைத்துள்ளார் என்பது அது தொடர்பான நுட்பம் உள்ளவருக்கு விளங்கும். உதாரணமாக பிக்காசோவே. மிகத்திறமாக அன்றாடம் வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஓவியங்களை

ஆரம்பத்தில் வரைந்திருக்கின்றார். அதன் பின்புதான் அவர் படிப்படியாக நவீனத்திற்குள் அடித்துச் செல்லப் பட்டிருக்கின்றார்.

மொத்தத்தில் ஓவியம் என்பது ஒரு பயணம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆரம்பத்தில் Traditional ஆன Painting களை செய்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிலிருந்து விடுபட்டு Abstract இற்குள் போவது என்பது தான் நவீன ஓவியத்தின் ஒரு நிலை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

உதாரணமாக, ஒரு மாம்பழத்தை பார்த்து ஒரு வரை வரையச் சொன்னால் மாம்பழத்தின் புற அமைப்பு மற்றும் அதன் நிறங்களை மிக நுட்பமாக வரைவார். அது வெறுமனே மாம்பழத்தின் புறத் தோற்றமாக மட்டுமே இருக்கும். ஆனால் மாம்பழத்தின் ருசியை நிறத்தினூடாகக் காட்டுமாறு கேட்டால், அது சற்றுக் கடினமாக இருக்கும். அதை நவீன ஓவியத்தைத் தவிர வேறொன்றினாலும் விளங்கப் படுத்த முடியாது. ஓவியம் என்பது மனம் சார்ந்தது என்பதே உண்மையானது.

சுரமஞ்சரி. சுந்தரலிங்கம் நீர்கொடும்பு.

நவீனத்துவம்

விடுதலை இயக்க காலத்தில் சில படைப்பாளிகள் அன்றாடம் நிலவிய இருண்மையை (Disillusionment) அபார சொல் ஆட்சியுடன் படைக்க முற்பட்டனர். அப்போது அது கன்னடத்தில் நவீனத்துவம்

(Modernism) என்று பெயர் பெற்றது. விடுதலைக்குப் பின்னர் தேசிய அபிவிருத்திகளில் இருந்த அளவுக் கதிமான ஈடுபாடும் எதிர்பார்ப்புகளும் நடைமுறை வாழ்க்கையில் ஒரு பிளவை ஏற்படுத்தியபோது இந்த இருண்மை வலுப்பட்டது. சொல் அலங்காரத்தின் ஆளுமையில் சந்தேகம் கொண்ட கோபாலகிருஷ்ண அடிகள். ஏ.கே. ராமானுஜம் போன்றவர்கள் அலங்காரத்தைக் கைவிட்டு உண்மையை எழுதத் துணிந்தனர். இதன் மூலம் புதிய நடைக்கு வழிகோலப்பட்டது. உள்ளடக்கத்திலும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. இந்தியத் தலைமையிலும், இந்திய இலக்கியங்களிலும் சொல் அலங்காரங்களிலும் மக்கள் அளவு கடந்த மரியாதை கொண்டிருந்தபோது "இவைகளெல்லாம் போற்றுதற்குரிய பெரிய விஷயங்கள்" என்ற யதார்த்தத்தை நவீனத்துவம் முன்வைத்தது. "புத்தரும் வயிற்றுப் போக்கினால் காலமானார். பெரும் யோகிகளும் தங்கள் முதுகைச் சொறிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும்" என்பன போன்ற சின்னச்சின்ன உண்மைகள் அந்த இயக்கத்தின் பெரும் சக்தியாக இருந்தது. இதைத்தான் "நவ்யா" இயக்கம் (நவீனத்துவம்) என்று கன்னடத்தில் அழைக்கின்றோம்.

டாக்டர் யூ. ஆர். அனந்தமுர்த்தி கன்னட நவீன இலக்கிய படைப்பாளி. இவர் சம்ஸ்காரா, அவஸ்தே, பாரதிபுரா போன்ற முக்கியமான சிறந்த கன்னட நாவல்களை எழுதியவர்.

எங்கு செல்கின்றோம்? எங்கு செல்கின்றோம்?

இன்று எமது நாட்டிலுள்ள ஜனநாயக சக்திகள் பெரும் சஞ்சலத்துக்கு உள்ளாகியுள்ளன. கவலை கொண்டுள்ளன. நாம் எங்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றோம் என்ற கேள்வி எம் முன்னேயுள்ளது.

எமது நாட்டில் ஜனாதிபதி தேர்தல் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் ஜனநாயக சக்திகளைக் கிலேசமடையச் செய்துள்ளன. ஜனாதிபதி தேர்தல் காலத்தின்போது "சட்டன்" பத்திரிகை ஆசிரியரின் கொலை, ஜனாதிபதி மீது நடத்தப்பட்ட குண்டுத் தாக்குதல், குமார் பொன்னம் பலத்தின் கொலை போன்ற சம்பவங்கள் அரசியல் சக்திகள் மத்தியிலிருந்த சமநிலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

முதலாவதாக எமது நாட்டில் நீண்டகாலமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் கொடிய யுத்தம் சம்பந்தமான அணுகுமுறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் சமாதானத்தைக் கொண்டுவரமுடியும் என்ற எண்ணத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற கருத்தையுடைய ஒரு பகுதியினர் ஆளும் தரப்பில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இப்பகுதியினர் இன்று பலவீன முற்றுள்ளனர். யுத்தத்தின் மூலம்தான் சமாதானத்தைக் கொண்டுவர

வேண்டும் என்று கருதுகின்றவர்களுடைய கை ஓங்கியுள்ளது.

ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணிக்குக் கிடைத்த வெற்றி தற்போதய பொருளாதார அவிவிருத்திக் கொள்கையில் எதுவித மாற்றமும் செய்யாமல் இதை தொடர்ச்சியாகக் கடைப்பிடிப்பதற்கு வழி வகுத்துள்ளது.

தாராள இறக்குமதி, கட்டுப்பாடற்ற பொருளாதாரம் நுகர்வுப் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை பிரதான அம்சங்களாகக் கொண்டிருக்கும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை தொடர்ந்து ஆட்சியினர் கஷ்டப்பிடிப்பதற்கு இத்தேர்தல் பச்சை விளக்குக் காட்டியுள்ளது.

ஆழ்கடல், கரையோர, நன்னீர் மீன்பிடித்தொழில் உரிமையை வெளிநாட்டு பல்தேசியக் கம்பெனிகளுக்கு தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் திட்டம், தண்ணீரை சந்தைப் பொருளாக்கும் திட்டம், எப்பாவெல"போஸ்பேற்" திட்டம், அம்பாந்தோட்டையில் 700 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் கொல்...ப் விளையாட்டுத் திடலும், வெளிநாட்டு பல்தேசியக் கம்பனிக்காரர்களுக்கு உல்லாசபுரி நகரையும் நிர்மாணிக்கும் திட்டம், கொழும்பிலிருந்து மாத்தறை வரையும் போடப்பட விருக்கின்ற அதிவேக நெடுஞ்சாலைத் திட்டம் போன்ற அனைத்து மக்கள் விரோதத் திட்டங்களையும் மக்கள் எதிர்ப்பதால் இவற்றை

அமுல்படுத்துவதில் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டி வந்துள்ளது. ஆனால் ஜனாதிபதித் தேர்தல் வெற்றி இந்த மக்கள் விரோதத் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது

பொருளாதார அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் அமுல்படுத்தவுள்ள மக்கள் விரோதத் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதை மக்கள் எதிர்த்து வருகின்றனர். இந்த எதிர்ப்புக்களை நசுக்குவதற்கு இதுவரை காலமும் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டி வந்துள்ளது. ஆனால் தேர்தல் வெற்றியினால் ஏற்பட்ட சமநிலை மாற்றம் இந்த எதிர்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் வன்முறை மூலம் நசுக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பளித்துள்ளது.

மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கின்ற வெகுஜன ஊடகங்களின் ஜனநாயக ரீதியான செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் அரசாங்கம் எடுத்துவருகின்ற நடவடிக்கைகள் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கே ஆப்பு வைக்கக் கூடியவையாகத் தோன்றுகின்றன. இது ஒருபாரதாரமான ஆபத்தான நிலை ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

வெகுஜன ஊடகம் தொடர்பாக அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்ற நடவடிக்கைகள் ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் சந்தேகங்களையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன் ஒருவித விரக்தியையும் உண்டாக்கியுள்ளன. இந்த அரசாங்கத்தை அதிகாரத்திற்குக் கொண்டு

வருவதற்கு ஊடகவியலாளரில் பெரும் பகுதினர் பாரிய பங்காற்றியுள்ளனர். ஆனால் இன்று அவர்களே விரக்தியின் விழிப்புக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். உதாரணத்திற்கு இரண்டு பத்திரிகையாசிரியர்கள் அரசாங்கத்தின் எதுவித நிர்ப்பந்தமோ அல்லது அச்சமும் தலோ இன்றி தங்கள் பதவிகளை இராஜினாமா செய்துள்ளனர். லக்ஷிம பத்திரிகையின் ஞாயிறு பதிப்பாசிரியர் பந்துல பத்மகுமார், யுக்திய பத்திரிகை ஆசிரியர் சுனந்த தேசபிரிய ஆகியோர் அண்மையில் தங்கள் பதவிகளை இராஜினாமாச் செய்துள்ளனர். ஊடகத்துறையில் ஒரு ஆரோக்கியமான நிலை இல்லை இது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

தனியார் ஓளி, ஒலிபரப்பு ஊடகங்கள் மீது அரசாங்கம் கொண்டுவந்த தணிக்கையும் ஒரு ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கையாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. "லக்ஷண்ட", "சிரச" போன்ற நிறுவனங்கள் மீது மேற்கொண்ட கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் இத்துறையில் ஓர் ஆரோக்கியமற்ற நிலையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடும். இந்த இரு நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள் தங்கள் ஸ்தாபனங்களில் சேவையாற்றுகின்ற இளம் ஊடகவியலாளர்களை இராஜினாமா செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்துள்ளனர் எனத் தெரியவருகின்றது. இவையெல்லாம் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுக்கும் செயல்களாகும்.

தங்களுடைய நிறுவனங்களையும், சொந்த நலன்களையும் பாதுகாக்க தனியார்துறை ஓளி, ஒலிபரப்பு

நிலையங்களின் உரிமையாளர்கள் எதையும் பலி கொடுக்கத் தயாராக உள்ளனர் என இதிலிருந்து தெரியவருகின்றது. ஆகவே இந்த நிறுவனங்களிலுள்ள ஊடகவியலாளர்கள் தங்களையும் தங்கள் ஜனநாயக உரிமைகளையும் ஊடகவியல் தர்மத்தையும் பாதுகாக்கஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டு போராடுவதற்கு தயாராக வேண்டும்.

நமது நாடு தற்பொழுது சென்று கொண்டிருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது கடந்த யூ.என்.பி. ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து ஜனநாயகவிரோத, மக்கள் விரோத, தேசத்துரோக இருண்ட யுகத்திற்கு நாம் திரும்பிச் செல்கின்றோமா என்ற கேள்வி நம் முன் உள்ளது. யுத்தத்தை வியாபாரமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மக்கள் விரோத, தேசத்துரோகக் கும்பலும், தங்கள் சொந்த நலனுக்காக நாட்டையே பஸ்தேசியக் கம்பெனிகளுக்கும் உலகவங்கிக்கும் விற்கத் தயாராயிருக்கின்ற வர்த்தக சமூகத்தின் ஒரு பகுதி தேசத்துரோகக் கும்பலும் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணிக் குள் இருக்கின்ற ஒருபகுதி மக்கள் விரோத யுத்தவெறி பிடித்த வலதுசாரிக் கும்பலும் பேரினவாத இனவெறிச் சக்திகளும் ஒன்றிணைந்து தமது குறுகிய சொந்த நலன்களுக்காக எமது தாயத்திருநாட்டை இருண்டயுகத்திற்கு இழுத்து செல்ல முயல்கின்றனர். இதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு வாழாவிருக்கப் போகின்றோமா?

- நீர்வை பொன்னையன்

கஸ்ட்ரோவின் கேள்விக் கணைகள்

அண்மையில் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மாநாட்டின்போது கியூப நாட்டு ஜனாதிபதி பிடெல் கஸ்ட்ரோ சில கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளார். உலக நாடுகளின் தலைவர்களின் தூக்கக் கலக்கத் தையே துரத்தியடித்தன அந்தக் கேள்விகள்.

- 1950 முதல் 1997ம் வருட காலகட்டத்துள் உலகப் பொருளாதாரம் மடங்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்று கூறப்படுவது உண்மையானால் ஏன் உலகம் முழுவதிலுமாக தினந்தோறும் ஐந்து வயதுக்குக் குறைவான வறிய குழந்தைகளில் 30000 பேர் இறக்கின்றனர்.
- மரணப்படியிலிருந்து தப்பித்து வாழக் கூடிய வரத்தினைப் பெறுகின்ற 11கோடி குழந்தைகளுக்கு ஏன் ஆரம்பகல்வியைப் பெறக்கூடிய வரம் இல்லாமல் போயிற்று.
- இவ்வளவு வளர்ச்சி கண்டுள்ள உலகில் முழு ஜனத்தொகையில் 80 கோடி மக்களுக்கு அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் கிடைக்காமல்குக் காரணமென்ன?
- தினந்தோறும் 50,000 பேர் குணப்படுத்த முடியாத நோய்களினால் ஏன் இறக்கின்றனர்?

தாயும் சேயும்

- ஒவ்வொரு வருடமும் மகப்பேறு காலத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தாய்மார்களோ அல்லது பிரசவத்திற்குட்பட்ட தாய்மார்களோ 600,000 (ஆறு இலட்சம்) பேர் இறக்கின்றார்கள்.
- வருடம்தோறும் வாந்திபேதி நோயினால் 22 இலட்சம் வறிய குழந்தைகள் இறக்கின்றார்கள்.
- அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றதென்று கூறப்படுகின்ற நாடுகளில் நான்கு வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளில் நூற்றுக்கு 57 வீத குழந்தைகள் இரத்தம் குன்றிய நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
- ஐந்து வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளுள் 70 இலட்சம் குழந்தைகள் போசாக்கின்மையால் செத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.
- உலகம் முழுவதிலுமுள்ள குழந்தைகளில் 23 கோடி குழந்தைகள் உயரம் குறைந்த குட்டையானவைகளாக இருக்கின்றன. இக்குழந்தைகள் தத்தமது வயதுக்கேற்ற வளர்ச்சி பெறவில்லை. போதிய போஷாக்கின்மையால்தான் உயரம் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது. இந்த நிலை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்ற ஆபத்திருக்கின்றது. உயரம் குறைந்தல், குறிப்பாக பெண்களுக்குப் பெரும் ஆபத்தானது. இதனால் இவர்கள் பிரசவத்தின்போது இறந்துவிடக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகம்.
- 67 மில்லியன் குழந்தைகள் மெலிந்து காணப்படுகின்றனர் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. தமது உயரத்திற்கு ஏற்ற நிறையை(பாரத்தை) இவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் உணவு பற்றாக்குறை அல்லது பல்வேறு நோய்கள் அல்லது இவை இரண்டும் சேர்ந்ததாக இருக்கக்கூடும். ஆய்வின்படி நிறை குறைந்த குழந்தைகள் அடுத்த வருடத்தில் இறக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பொதுவான தன்மையுள்ள குழந்தைகளிலும் பார்க்க இரண்டு தொடக்கம் எட்டு மடங்கு அதிகம்.
- இரண்டு கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள், மற்றும் குழந்தைகள் இரும்புச் சத்து பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் கணக்கின்படி அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் நான்கு வயதையும் விட குறைந்த குழந்தைகளில் 57 வீதமானவர்கள் இரத்த சோகையினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

(1998 யுனெஸ்கோ அறிக்கை நிறைவேற்றப்பண்பாளர் கொரோல் பேலம் கூறியவற்றிலிருந்து)

இயற்பண்புவாதம்

இயற்பண்பு நெறியானது (Naturalism) கட்டாய விளைவாக வெகுஜன இயக்கங்களையும் பொதுமக்கள் சார்ந்த மனப்பான்மையையும் மழுங்கடிக்கிறது. இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாத வரலாற்று நோக்கையும், கருத்து பயனளிக்கும் வகையிற் செயற்படுவதற்கு இன்றியமையாத உணர்வையும் அது இழக்கச் செய்கிறது, இதன் விளைவாகச் சுற்றாடலைப் பற்றிய நுணுகிய புவிக்காட்சியும் வர்ணனையும் கேவலம் மனக்கண் தோற்றமாகவும் கருத்துப் பொருளாகவும் நிலையிழந்து விடுகின்றன.

- லூக்கால் -

உருவவாதம்

உருவவாதம் (Formalism) முன்னர் எப்பொழுதோ தோன்றிய கலை இலக்கியக் கொள்கையல்ல. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்காவிலும், ரஷ்யாவிலும் தனித்தனியாகத் தோன்றி உருப்பெற்றதொரு கலை இலக்கியக் கொள்கையே உருவவாதமாகும். அமெரிக்காவில் புதிய விமர்சனம் என்ற பெயரிலும் ரஷ்யாவில் கலை இலக்கியங்களின் குறியியல் என்ற பெயரிலும் உருவவாதம் வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. கலை இலக்கியங்களுக்குரிய நியமப் பண்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு

அவற்றை மதிப்பிடுவதே விமர்சனமாகுமென இவ்விரு சிந்தனா கூட்டத்தினரும் கருதுகின்றனர். இலக்கியத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்பது முக்கியமல்ல. எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது, எத்தகைய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனதென்பதே உருவவாதிகளுக்கு முக்கியமானது. இவர்களுடைய அபிப்பிராயப்படி கலை இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்கேயுரிய சிறப்பியல்பான உருவத்தால் நுகர்வோனிடத்து அழகியல் உணர்வைத் தோற்றுவிக்க வல்லனவாயுள்ளன. இதன்படி இலக்கிய உள்ளடக்கம் பற்றிய உரையாடல் ஒருபோதும் இலக்கியம் பற்றிய உரையாடலாக இருக்க முடியாது. மாறாக அங்வுரையாடல் அங்விலக்கியம் வருணிக்கும் உலகுபற்றிய உரையாடலாகவே இருக்குமென்றும் அது இலக்கியத்தின் வரையறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதென்றும் உருவவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். இலக்கியத்தோடு தொடர்புற விசயங்களை இலக்கியத்தோடு தொடர்பு படுத்துவதன் மூலம் இலக்கிய உரையாடல்கள் திசை திருப்பப்படுகின்றன. எவ்வாறு ஓவியத்தின் சிறப்பு அதில் இடம் பெற்றுள்ள ரேகைகளிலும், வர்ணத்திலும், வடிவத்திலும் தங்கி யுள்ளதோ அவ்வாறே ஒரு இலக்கியத்தின் சிறப்பு அது எதனைச் சொல்லுகிறதென்பதில் அல்ல எப்படிச் சொல்லுகிறதென்பதிலேயே தங்கியுள்ளதென்பது உருவவாதிகளின் நிலைப்பாடாகும்.

- கலாநதி சோ. கிருஷ்ணராஜா -

அமெரிக்காவில் போதைவஸ்துகள்

கலாசாரம்.

1995ல் அமெரிக்காவில் 5700.3 கோடி டாலர் பெறுமதியான சட்டபூர்வமற்ற போதைவஸ்து விற்பனையாகியிருக்கின்றது. இந்தப் போதைவஸ்தில் மூன்றில் இரண்டு வீதம் கொக்கெயின். ஏனயவை ஹிரோயினும் மர்ஜுவானாவுமாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட போதைவஸ்துகள் காசச் செலவு செய்யப்பட்ட பணம் 10 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு 4 ஆண்டுகளுக்கு உயர்கல்விகற்பிக்கப் போதுமானதாகும். அல்லது 220 கோடி கலன் பசும்பால் போஷாக் கற்ற குழந்தைகளுக்கு உணவாகக் கொடுக்கச் செலவாகும் பணத்திற்குச் சமமானதாக இருக்கின்றது.

1998ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் விற்பனை செய்யப்பட்ட போதைவஸ்து 1995ம் ஆண்டில் விற்பனை செய்யப்பட்டதிலும் பார்க்க இரண்டுமடங்காக அதிகரித்துள்ளதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

மக்களின் மரணத்தில் கொள்ளை லாபம்

அமெரிக்காவிலுள்ள பிலிப் மொறிஸ் கம்பெனியை புற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபருக்கு 81 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை நட்டஈடாகக் கொடுக்கும்படி அமெரிக்க நீதிமன்றமொன்றின் ஜூர்கள் தீர்ப்பளித்துள்ளனர். இந்தக் கம்பெனியினால் தயாரிக்கப்பட்ட சிகரெட்டைப் புகைத்ததால் இந்த நபருக்கு நுரையீரலில் புற்று நோய் ஏற்பட்டது. இந்த நட்ட ஈட்டுக்கான பணம் மல்பறோ சிகரெட் கம்பெனிக்கு இரண்டு நாட்களில் சிகரெட் விற்பனை மூலம் கிடைக்கும் பணமாகும்.

சென் பிரான்ஸிஸ்கோவிலும் ஒரு வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இந்த வழக்கில் 51.1 மில்லியன் அமெரிக்க டொலரை ஒரு நோயாளிக்கு நட்ட ஈடாக வழங்கும்படி தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. சிகரெட் புகைத்ததால் ஏற்பட்ட புற்று நோய்க்கு நட்ட ஈடாகக் கொடுக்கும்படி கூறப்பட்டது. இந்த சுவாசப்பை புற்றுநோய் சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜை இவ்விரு கம்பெனிகளும் பல தசாப்தங்களாக பொய் கூறி மறைத்து வைத்து வந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு வருடமும் சிகரெட் புகைத்தலால் அமெரிக்காவில் 400,000 பேர் மரணமடைகின்றனர்.

அதேவேளை பல்லாயிரக் கணக்கான அமெரிக்க மக்கள் புகைத்தலினால் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு நோய்களினால் செத்து மடிகின்றனர். இம் மக்களது மரணத்தில் இந்த அமெரிக்க சிகரெட் கொம்பனிகள் பல்லாயிரம் கோடி

அமெரிக்க டாலர்களை கொள்ளை லாபமாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அமெரிக்க பிரிட்டிஷ் சிகரெட் கம்பெனியில் இலங்கை புகையிலை (சிகரெட்) கம்பெனியும் ஒரு உறுப்பினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனச்சாட்சி உறுதுகின்றதோ?

இன்று நாம் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் குறித்து கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் -

- இத்தோளேசியாவில் ஒரு கோடி எழுபது லட்சம் மக்கள் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.
- இங்கு சுமார் பத்து இலட்சம் மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியாதவாறுள்ளனர்.
- உலகில் 130 கோடி மக்கள் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டொலரை மாத்திரமே ஒவ்வொருவரும் வருமானமாகப் பெற்று வாழ்கின்றனர்.
- 130 கோடி மக்களுக்கு சுத்தமான குடிநீர் கிடைப்பதில்லை.
- 200 கோடி மக்களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது.

மேற்கூறப்பட்ட விபரங்கள் 1998 அக்டோபர் 6ல் உலக வங்கியின் பணிப்பாளர் சபையின் முன் உலக வங்கித் தலைவர் ஜேம்ஸ் டி வுல்பன்சனின் திருவாயிலிருந்து உதிர்ந்த அரியமுத்துக்கள்.

நிகழ்ச்சி நிரல்

20 02. 2000 - மாதாந்த சினிமா

27 02. 2000 - இலக்கியக் கருத்தரங்கு

நடைபெறும் நேரம் : பி.ப. 3.30

நடைபெறும் இடம் : பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் (WERC)

இல. 58. தர்மராம வீதி.

கொழும்பு - 6.

விபவி செய்தி மடல் வாசகர்களுக்கு.....

2000ம் ஆண்டு ஜனவரிக்கு முன்னர் வெளிவந்த விபவி செய்தி மடல்களில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ பிரசுரிக்கப்பட்ட குறிப்புகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் நாடக விமர்சனங்கள் வரைபடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நீர்வை பொன்னையன் பொறுப்பல்ல என்பதை வாசக நேயர்களுக்கு அறியத் தருகின்றோம்.

எனது படைப்புகள் மூலம் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை கேலி செய்யவேண்டும், கொச்சைப் படுத்தவேண்டும் அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் மீது சேற்றை வாரி கிறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை, இனிமேலும் இருக்கப் போவதில்லை. எனது கருத்துக்களில் சமுதாய நோக்கும் 'தெளிவும், அதில் விஸ்வாசமும் உறுதியும் எனக்கு இருக்கின்றபடியால்தான் நான் ஐம்பதாம் ஆண்டுகளிலிருந்து எதுவித மயக்கமோ தயக்கமோ கின்றி துணிவாக நீர்வை பொன்னையன் என்ற பெயரில் தொடர்ந்து எழுதிவருகின்றேன்.

-நீர்வை பொன்னையன் -

இணைப்பாளர்.

விபவி தமிழ் பிரிவு.

‘ஏதோ இருக்கிறோம்’

“ஏதோ இருக்கிறோம்”
என்று கூறிக் கூறி
எல்லோரையும் ஒன்றாக
ஏமாற்றிக் கொண்டு

- நாங்களும்

“ஏதோ இருக்கிறோம்”

ஒரு பக்கம் செல்லடி
மறு பக்கம் கிரிரடி
என்றாலும் நடுவில்
எல்லாவற்றையும் சகித்துக்
கொண்டு

“ஏதோ இருக்கிறோம்”

பாண் விலை ஏறினாலும்
பருப்பு விலை ஏறினாலும்
பச்சரிசியில் கஞ்சி காய்ச்சி
பசியைப் போக்கிக் கொண்டு

- நாங்களும்

“ஏதோ இருக்கிறோம்”

கண்ணீரோடும் செந்நீரோடும்
காலங் கழித்துக் கொண்டு
சாந்திக்கும் சமாதானத்திற்கும்
ஏங்கிங் கொண்டு - நாங்களும்
“ஏதோ இருக்கிறோம்”

- T. சங்கீதா

ஸ்பீபிள்

81/4, பழமொடை வீதி, நேடுமொடை,
தேவ. பே. - 812407 . 075 515982